

Overweging zondag 17 november 2017 – Voorbereiden op het Licht

Jaar B, 3^e zondag van de advent

Jesaja 61, 1-2a. 10-11 / Lucas 1 / Johannes 1, 6-8. 19-28

Vandaag is paus Franciscus jarig! Hij is nu 81 jaar geworden. Bij deze willen we hem van harte feliciteren en hopen we dat hij nog een lang, gezond en gezegend leven zal hebben, dat hij nog lang mag blijven delen in wijsheid.

Met een verjaardag verheugen wij ons in de ander. Dat is altijd gemakkelijk als iemand ons dierbaar is. Ook zo als een kindje geboren wordt. We zijn dan blij en verheugd. Een nieuwe mens maakt ons altijd gelukkig. Maar verheugen wij ons ook in de Heer? Daar gaat deze zondag Gaudete over: Verheugt u altijd in de Heer, want Hij is nabij.

En waarop verheugen wij ons? En delen we elkaar in die vreugde?

Maria deelt haar vreugde met haar nicht Elizabeth. We moeten immers vreugde niet voor ons houden. Zij verheugen zich op die bijzondere kinderen in zich, bijzondere beloften: Johannes als kind van Elizabeth, de wegbereider en degene die getuigt van Jezus, het kind van Maria, die zal dopen met de Heilige Geest. Maar Jezus is volgens Johannes degene die midden onder ons staat en hij die wij niet kennen!

Hoe moeten we ons dan op Jezus verheugen, als we hem niet kennen? Hoe herkennen we hem dan?

Blij zijn, ons verheugen, is niet altijd een halleluja-gevoel hebben. Daar is onze wereld niet naar. Jesaja schreef zijn visioen over gerechtigheid tijdens de ballingschap van het Joodse volk. Toch zag hij een toekomst van vrede. Ondanks die ballingschap had hij zicht op bevrijding. Hij jubelt om een Messias die er voor iedereen is.

Blij zijn, wat Paulus schrijft, is een ander soort blijdschap dan het winnen van een loterij, het krijgen van veel cadeautjes of samen eten bij een kerstdiner, hoe fijn dat allemaal ook is.

De blijdschap waar Maria van jubelt en waar Jesaja en Paulus over schrijven, is een blijdschap om de komst van Jezus. En Maria jubelt om God die juist haar heeft uitverkoren om moeder van God te zijn. Zij verwachten Jezus.

En durven wij Jezus ook te verwachten? Kunnen we hem van harte welkom heten in deze wereld, net als onze eigen kinderen?

Onze God is een God van mensen. En dat maakt hij duidelijk door zelf mens te worden. Hij is onvoorwaardelijk solidair met ons, tot in het lijden toe. Door Jezus laat God ons zien hoeveel hij van ons houdt. Hij vindt ons niet te min. Hij wordt geboren in een wereld die niet volmaakt is en waarin wij niet volmaakt zijn, maar accepteert ons met al onze tekortkomingen en blijft ons trouw tot in de dood. Hij wil midden onder ons zijn. Dat is reden tot vreugde!

We geloven bij elk kind dat bij onszelf geboren wordt, dat daarmee de wereld beter wordt. Omdat we weten dat dat kind *ons* ook gelukkiger maakt. Zo kunnen we ook geloven in Jezus: ons op hem verheugen, in Hem geloven; geloven dat Hij de wereld een stukje mooier maakt. Daarom moet Jezus *ook in ons* groeien; Hij moet deel van ons worden, van vlees en bloed worden, ons eigen kind worden. Zo krijgen we een relatie met hem.

Maken wij plaats voor Hem en laten we Hem toe in ons leven? Durven wij te zeggen dat er bij ons wèl plaats is in de herberg? Maria zegt 'ja' tegen God – durven wij ook onvoorwaardelijk Gods werk in ons laten doen? En jubelen wij dan ook van vreugde?

Gods wil geschiede aan Maria. Durven wij ons over te geven aan zijn wil?

Gerechtigheid is beseffen dat Jezus wordt geboren voor iedereen. Die vreugde mogen we met iedereen delen! Als we opkomen voor zwakken en mensen die hulp nodig hebben, zijn we rechtvaardig bezig. Rechtvaardig zijn is: juist handelen, zuiver zijn in ons oordeel, trouw blijven aan elkaar en aan God, goed doen. Dan is er sprake van eerlijk delen, van bevrijding.

Rechtvaardigheid, gerechtigheid, leidt tot vrede. Als wij geduld kunnen opbrengen voor onze medemens, ook als die moeilijk in de omgang is, dan is daar al een beetje vrede zichtbaar. Iedereen is geboren met het vermogen om lief te hebben. Om *die* eigenschap in ons op te diepen, dàt is onze opdracht. Dàn zijn we rechtvaardig.

Ruimte in ons hart maken voor God, zodat hij ons kan inspireren en wij elkaar kunnen genezen door bevrijdende woorden te spreken.

Als we goed doen aan elkaar; elkaar verdragen, als we aandacht voor elkaar hebben en luisteren naar elkaar, elkaar kunnen vergeven en begrijpen, als we elkaar in een ander licht, in Gods licht durven zien, dan kunnen we uiteindelijk elkaar leren liefhebben.

En in die liefde mogen we ons verheugen. Die vreugde moeten we niet voor ons houden, maar moeten we delen met elkaar. Van die liefde mogen we getuigen, daar mogen we over jubelen! Want

dàn laten we Christus in ons geboren worden,
dàn herkennen we Jezus,
dàn is er ruimte in de herberg.

Dàn is het Kerstmis.

Amen